

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی توسعه شهرستانهای کشور

محل انتشار:

اولین همایش ملی سکونتگاه های انسانی ایران (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

عارف شاهی آقبلاغی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

توسعه مفهومی پرکاربرد و درعین حال پیچیده است. توسعه یا عدم توسعه هر واحد فضایی از مقیاس خرد تا کلان، تحت تاثیر عوامل مختلف طبیعی، تاریخی، فرهنگی، مدیریتی و سیاسی قرار دارد. نتیجه این امر سطوح مختلف توسعه در بین قارهها، کشورها، استانها، شهرستانها، شهرها و روستاها بوده است. به صورت کلی می توان گفت که توسعه مفهومی نسبی بوده و از طریق مقایسه وضعیت فعلی یک پهنه با وضعیت قبلی آن و یا مقایسه وضعیت یک پهنه با پهنه های دیگر قابل سنجش و ارزیابی است. یکی از ابعاد توسعه، کاهش نابرابریها و برقراری عدالت اجتماعی است؛ شناخت سطح نابرابری و عوامل موثر در آن برای برنامه ریزی به منظور کاهش آن ضروری است. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی-تحلیلی است. در پژوهش حاضر برخورداری و توسعه شهرستانهای کشور بر اساس شاخص های مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. برای سنجش توسعه شهرستانها و سطح بندی آن از آمار کلاسیک و آمار فضایی استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که شهرستانهای کشور دارای الگوی توسعه بسیار متفاوتی هستند. بررسی موقعیت شهرستانها از نظر توسعه یافتگی نشان می دهد که به صورت کلی شهرستانهای شرقی و غربی کشور کمتر توسعه پیدا کرده اند و در مقابل شهرستانهای مرکزی کشور از نظر توسعه وضعیت مطلوبی دارند؛ همچنین نتایج تحلیل فضایی نشان می دهد که به صورت مشخص ۴ خوشه با درجه توسعه پایین تر در جنوب شرق (استانهای سیستان و بلوچستان و جنوب کرمان)، شمال شرق (شرق استان خراسان رضوی)، جنوب غرب کشور (شمال استان خوزستان) و غرب (شامل استانهای کردستان، کرمانشاه و جنوب آذربایجان غربی) و یک خوشه بزرگ با درجه توسعه بالا در پهنه مرکزی منطبق بر استانهای مازندران، تهران، سمنان، اصفهان و یزد است.

کلمات کلیدی:

توسعه، نابرابری، تحلیل فضایی، خوشه بندی، ایران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2086591>

